

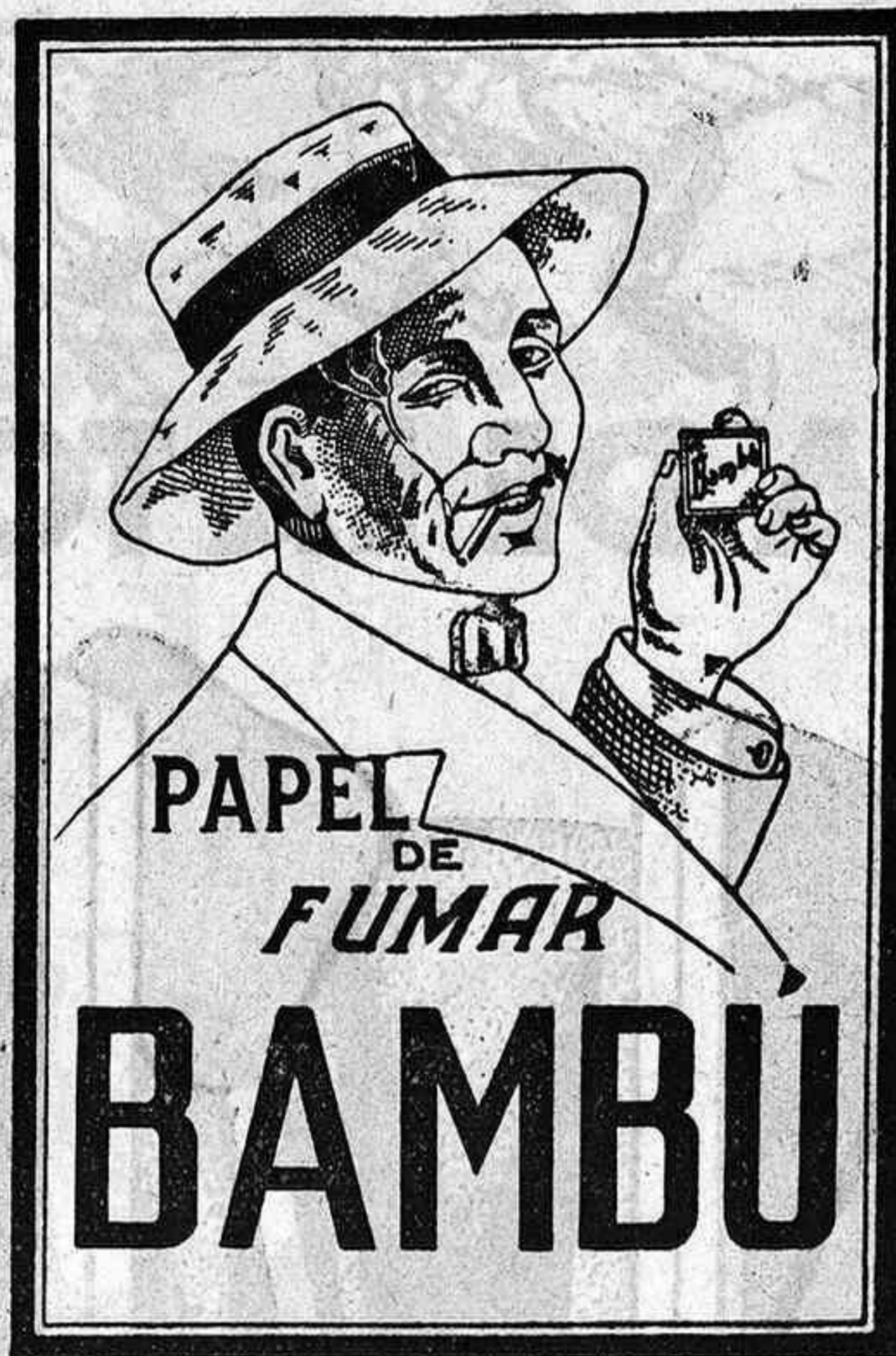

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERTANY A LA BIBLIOTECA
DE
L'ATENEU BARCELONÈS

EL POBLE.—Enrera, no passareu! Ja sabeu que totes les professions,
en aquests temps van per dintre.

VIES URINÀRIES Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOLVRE

Vies urinàries: *Ela i oriagla* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis, prostatitis, orquitis, cistitis, gota militar, etc.* de l'home, *vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, anexitis, fluxos, etc.*; de la dona per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixets del Doctor Solvré** als malalts es gaureixen ells sols sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que

necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (a variosis), *eczemes, herpes, úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions, escrofuloses, eritemes, acné urticària, etc.*, malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *pòlucions nocturnes, espermatòria*, (pèrdues seminals), *cansament mental, pèrdua de la memòria, mal de cap, debilitat muscular, fatiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos, de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. - Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Officina Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTILYL

**Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-mèdulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratori Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Air de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepentides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

L'HOME FORT

Arlen amb insistència d'una revol'ta.

D'on ha de venir? Ningú no ho sap amb certesa. Serà una nova pertorbació de la F. A. I.? Serà una revolució socialista, amb fins concrets? Serà una revolució de dretes, vinguda al so de la cançó "s'ha de salvar l'Espanya"?

Els eterns messiànics esperen amb daler aquesta revolució. Ens l'ha de portar l'home fort i l'home fort té cotització mundial a l'hora present.

Es freturosos de dictadures clamen per l'home de govern i el confonen amb el dictador, que és l'home de comandament, l'exigidor d'obediència.

El dictador era en els temps vells el representant de Déu a la terra, l'home absolut, amb amples drets damunt del poble. El poble no tenia altre raó d'existència que procurar la seva glòria. En els temps actuals el dictador és la Pàtria. També, ara, el poble s'ha de subjectar als seus comandaments. No té dret ni vot. Ell, l'home absolut, mana sense admetre parells ni rivals. Tothom li deu obediència.

En néixer, a la vida política hom pot veure aquets homes, ungits de providència, amb tota la seva desconcertant petitesa. Veieu el fill d'en Primo de Rivera, veieu els Goicoechea, els ex-comtes de Rodezno, començant a ésser l'encarnació d'Hispania. Qui són? D'on vénen? Què volen? Quina solvència tenen? Quina moralitat encarnen? No són res. Vénen d'un ahir esfondrat. Volen manar. No mostren altra solvència que la seva ambició. Encarnen la moralitat del fer diner, sigui com sigui. El primer acte del noi Primo de Rivera, després de la mort del seu pare, fou anar a treure del Banc el diner d'una subscripció vergonyosament dubtosa. Aquests noi parla ja en nom d'una Espanya digna, al vo tant seu s'hi apleguen escamots, urgents de pujar. Compten tots plegats amb el primer màrtir, sempre present, màrtir que amb seguretat trobarà l'Ewers his-

pànic cantor, com el trobà l'Horts Wersels del nazisme germànic.

I són molts, i molts, i molts, els qui preparen inconscients la pujada d'aquests homes forts, ridículament salvadors de pobles. Som molts, i molts, els qui, com els esclaus egipcis, carregats amb els carreus ciclòpics, treballen en l'estàtua gegantesca dels dictadors. Mussolini, Hitler, e's coronats, els estatuats, els divinificats, els dels retrats gegantins, ha estat possible perquè els ha deixat créixer la multitud, nodrits d'ella mateixa.

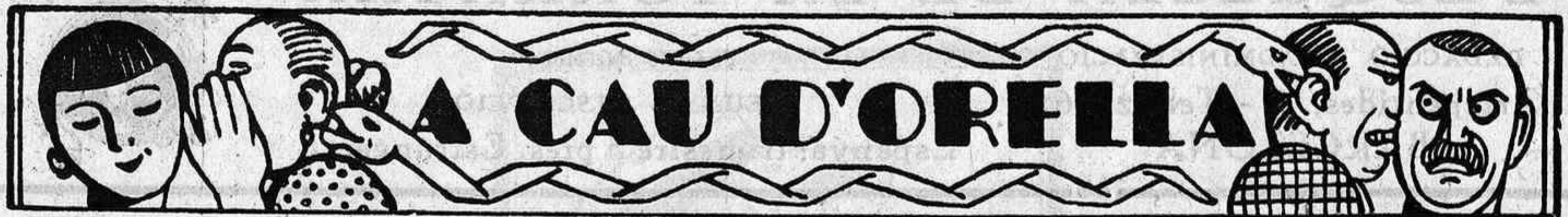
República! Monarquia! Dues síntesis absolutament diverses. El poble representat per un governant, l'una. I un home manant i disposant del poble, l'altra. Quan semblava que els reis eren noses per a arreconar, han sorgit els dictadors. I els nostres temps de republicans els han acceptat, i, el que és pitjor, els nostres temps de republicans els demanen.

Quan en tindriem prou amb clamar pel governant que fes passar tothom pel racer de la llei, demanem l'home fort que entronitzi el seu caprici i mani, sostingut per una minoria que viu blanament a la seva cambra"

Es aleshores, quan és pren el "no poder parlar" per felicitat. Es aleshores, quan els gemecs que s'han de nuar no compten ni semb'en fe's. No ens fem pas panegiristes dels nostres temps de República; hem comentat amb agror les fallides dels nostres governants. Però també hem dit i repetim al poble que anem lligats a la sort d'Espanya, que aborrim les dictadures i que els dictadors que ens poden venir de ponent, siguin els qui siguin, seran uns dictadors ben agres, car vindran directes de la tradició imperialista d'aquesta Espanya que no ha tingut renaixement, i que el sentit humà d'una democràcia, creguda utòpica i que és flor de selecció, autèntica aristocràcia, conquesta de l'home damunt els seus instints primaris, fita d'avenç. D'això ve la seva utopia.

L'home fort, no; vingui d'on vingui, el porti la revolució que el porti. Que els qui criden, agullonats per la fam, si es vol, decebuts pel que havien demanat a la República, impossible d'atényer; oblidadissos que bona part dels nostres temps dolents vénen dels temps de disbauxa passada — temps d'abocar a casa per la finestra—, meditin sobre les seves preferències i pensin bé que si ens cal un home de govern, i l'hem de captar amb força, l'home fort és l'home-pegat, el qui res no resol, el salvador momentani, el punta que sosté, més o menys temps, els edificis esquerdats.

Els pobles no s'han d'apuntalar, han de refer-se, quan trontollen.

“El Signo de la Cruz”. — En l'actualitat tot el que té flaire de creu o de sotana fa córrer una mena de gent, que protesta adelitada.

“El Signo de la Cruz”, com a pel·lícula, és una presa de pel nord-americana que fa riure molt. Hi ha un ball de “seducció de la carn” que té gràcia. Aquesta pel·lícula traduïda al castellà guanya un cent per cent d'analfabetisme espectacular. I plau a desdir.

Hi ha un diàleg romà entre una cristiana i el Procònsul de Roma, extraordinari.

El Procònsul troba la cristiana que va a la font. Com és de cas la cristiana porta una àmfora a l'espatlla. El procònsul l'abraça i l'àmfora cau. I diu la cristiana:

—“Ves lo que has hecho, me has roto el cànaro.”

—“No importa—respon el Procònsul—, te compraré otro. Por lo que valen!...”

Diàleg admirable; extraordinàriament d'època i molt romà!

BALL DEL CIRCOL ARTÍSTIC

La sala del Gran Teatre del Liceu és plena. No es pot donar un pas sense topar-se amb personalitats.

Pam! En Carles Pi i Sunyer. Sembla que mans invisibles li cremin bengales al voltant. Es ple d'apoteosi. Antoni Vilalta: un premi a qui trobi la mecanògrafa. En Roc Boronat amb una circassiana, també rodanxona. En Matutano: va vestit de rei de la pa-

tata. Explica a tothom una endevinal·la, que diu que ha trobat en un full de calendari:

“La patateta n'està prenyada de trenta mil patatons. Com s'ho farà la patateta si no té boca ni boqueta per parir els patatons?”

Com que ningú endevina el jeroglífic en Matutano va dient: —Es la magrana! Es la magrana!” I riu que riu. Nodrida representació de “La Criolla”. Ells van molt mudades. L'Alomar parla de política amb un bebé que ens diuen que és en Ferran de Sagarra, malgrat nosa'tres no ho creguem. L'Heredia va disfressat de pirata d'smoking. En Pere Domènech, recordant els seus temps del Barcelona, s'ha vestit de futbolista. En Panelllets menja coca. S'empenta i es mossega molta gent de bona fe. Rumba per ací i rumba per allà. Un “Divino Impaciente”. Diuen que és el mateix senyor Peman que se'ls gasta: ningú li pot fer treure la careta. Ens ensenyen disfresses que ens diuen que són en Francesc Vendrell, en Martínez Cuenca i en Jaume Miravittles. La careta fa fantasiar. Badallem. Deixem la sala plena de gom a gom del Gran Teatre del Liceu.

BALL DE “LA BONA SOMBRA”

Han decorat “La Bona Sombra”. Benigani, Gamboa, Rottoos. Porta, Grau Elies, Josep Vinves, Arola, els germans Bartolí, Alumà, Margenet, Soler Boils. El decorat de “La Bona Sombra” ha donat la nota artística barcelonina d'aquest carnaval.

Moltes màscares romanes. Un Neró jovenàs ven els tiquets del ball. Periodistes en una llotgeta. El cap d'Irene Polo i la rialla simpàtica de Domènec de Bellmunt. El Bartolí gran, reparteix cintes. Es coreja el foxtrot. “Benigani.” Josep Vinves rep, sorprès, moltes felicitacions pels seus dibuixos. El cirabotes de la casa explica la seva tragèdia. L'han fet vestir de romà i la gent es pensa que ofereix per riure els seus serveis. No en fa ni cinc. Surten noies boniques de tots els recones. L'Alomar fa conquestes. Tres ocells ballen fonet-se. Grau Elies trenca la seva seriositat. Bartolí petit, ha sortit a cercar una túnica d'època per una

Jo sí que em diverteixo arrossegant aquest torrat

Dimecres de cendra.

Una dona — I aquest tan gros, qui deu ésser?

L'altra. — Don Ale, dona, Don Ale, ara fa penitència d'allò d'elevar a las monjas...

gallega. Es beu molt. Benigani parla dels azteques.

Un triomf d'originalitat i bon gust per "La Bona Sombra".

ELS METGES DE L'AJUNTAMENT

Es parla dels Metges en estat actiu de política. I ens diu un senyor molt reposat, llegidor de "La Vanguardia" i d'un catalanisme lliguer deliciós:

— Fins ara havíem tingut per metge de casa al Doctor Tal. Sabíem que era polític i tenim consciència de fins on arriben els metges polítics. Nosaltres, sap, gairebé no necessitem mai el metge. Som una família molt sana. Però sempre hi ha alguna indigestioneta, un maldecap, alguna esgarrinxadeta, un metge s'ha de tenir. Actua'ment el que teníem nosaltres ha entrat Regidor. Ja un metge-regidor ens sembla massa. Ahir el vàrem necessitar! — "Dina a Les Set portes". Altre cridada al vespre. Acaba de sortir amb l'auto municipal: ha anat a un ball de màscares. Avui hem cercat un metge nou. Els metges-regidors firmen més "decerts" que receptes.

El senyor segueix parlant. I pensem nosaltres. Un metge-regidor nou i al ball de màscares amb l'auto municipal?

Ai escombrament d'escombra nova que dura quatre dies!

ELS DE MANRESA S'ENFILEN

Primer el senyor Selves.

Després el senyor Tomàs Ramon.

Després el Secretari del senyor Tomàs Ramon.

Després el Secretari del secretari del senyor Tomàs Ramon Visca Manresa, bressol i viver de grans homes!

ROYO I VILANOVA, CAVERNÍCOLA

Royo i Vilanova sosté que l'Estat no pot donar el castell de Montjuïc a la ciutat de Barcelona.

Barcelona, segons Royo i Vilanova, és plaça estratègica, i, per tant, ha de tenir castell.

Espanya, — "que ha prodigado su sangre i su dinero en defensa de la libertad de Barcelona" —, ha de conservar, com a propi, el castell de Montjuïc.

Amb el castell de Montjuïc, de propietat de l'Estat, Barcelona no ha de témer res. Sense el castell...

El senyor Royo Vilanova s'ha assessorat. El general d'artilleria en Francisc Sendràs Piquer li ha dit que avui, castells com el de Montjuïc, eren eficacíssims contra els avions i els atacs per mar.

Royo i Vilanova parla de canons que han de venir rectes amb el Passeig de Gràcia. També podria parlar de rectes que han de venir alhora amb els canons de Montjuïc.

Royo i Vilanova és una de les més característiques representacions de l'Espanya troglodítica.

Pot ben vanar-se'n!

UN IL-LUSTRE BARBUT

Es tracta del radical independent se-

nyor Simó Bofarull, un il·lustre barbut.

Ell, i en Romeva, són els únics que fan d'oposició en el Parlament de Catalunya.

L'altre dia, en tocar els timbres, en Romeva i en Bofarull entraren plegats al saló del Parlament.

Els periodistes els saludaren amb un: — "Ara entra l'oposició."

En Romeva, en oïr-ho, exclamà: — "Però és una oposició amb tota la barba."

Romeva es referia a la barba de Simó Bofarull, l'il·lustre barbut.

CONVERSA

— Què li sembla això dels Empleats Municipals?

— Veurà!... Com a cosa menor, em sembla molt bé. Ara com a cosa única, de les que s'han de fer al Municipi, ho trobo un dolent programa... Sobretot quan el dèficit de la ciutat puja a cent milions...

— S'ha de creure que aquesta gent nova farà més. Adhuc amb els mateixos Empleats Municipals. La revolució no s'ha de fer únicament exigint-los que formin a l'hora. Què hi haurà d'aquests excessos de recaudació que donen 10.000 pessetes de ganga a un empleat que cobra setze mil pessetes anuals i deu pessetes a un que cobra cinquanta set duros al mes? No podrien servir les esplendideses de sou que toquen a alguns per a compensar les misèrrimes mensualitats dels altres.

Els dos dialogants callaren. L'un d'ells féu convençut: — "Jo tinc fe amb

la joventut revolucionària i justiciera d'en Massip..."

Així sia!

UN OBSERVADOR DE LA CASA...

Un observador de la casa ens compta com van a les Oficines de l'Estadística Municipal les inclusions i rectificacions del Cens electoral.

La Lliga porta les seves llistes acuradament fetes a màquina.

Acció Catalana les porta a mà, però amb paper timbrat de la casa.

Els Nacionalistes Republicans les porten unes bé i altres com surten.

L'Esquerra Catalana les porta amb trossos de paper i algunes escrites amb llapis. Els noms castellans hi abunden. Alguna vegada per comptes de Joaquina s'hi llegeix: "Guaquina".

Consti que e. que ens ho conta, ens ho conta decebut, car és esquerrà de tota la vida. I catalanista dels fermes.

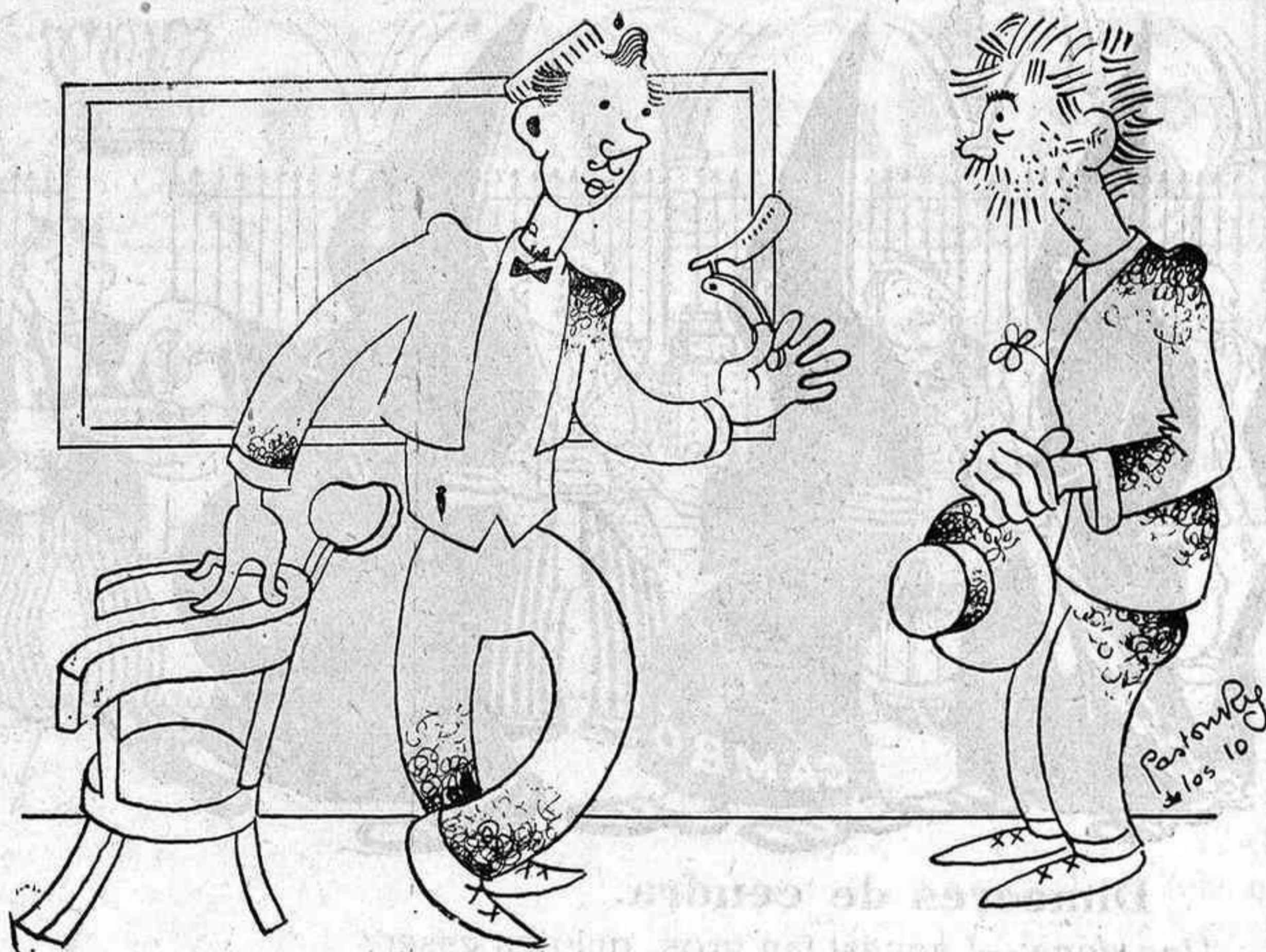
Per això no ha fet carrera entre els que manen.

EN JOSEP "ANTONIO" PRIMO DE RIVERA ES MANIFESTA

—He de poner mi energía al servicio de ese Estado totalitario — (no es llegeixi totilitario) —, nacional y social que se considere instrumento del destino total de España como unidad en lo universal." — Colossal!

Que els banquers preparin les subscripcions per aquest fill tan totalitari!

En assabentar-se de les intencions socials, universals, nacionals i siderals

A cal Barber

—Què desitja el Senyor.

de l'illustre fill de l'aprofitat pare, un tal J. Méndez Domínguez que escriu que José Antoni Primo de Rivera, "juventud recién estrenada, es e. "guión de una alfanje", "luces sin encender en la ruta inacabable, traca sin quemar en el jardín amplio de la victoria".

Mau!

OBSERVACIO

La major part dels difressots que corrien per les nostres Rambles en les diades de Carnestoltes es pogué obser-

var que eren castellans.

Que Déu els conservi les ganes de divertir-se en la nostra Barcelona.

Ara juguen a carnestoltes, ara juguen a bombes!

Aquesta nota va pel senyor Royo Vilanova.

NOVES

Exposició Prudenci Bertrana. Del 17 de febrer al 2 de març. Galeries Laietanes.

Exposició V. Solé Jorba. Del 10 al 23 de febrer. Sala Parés.

—He vist entrar el melge a casa teva: ¿quels com greu?

—Sí, molt greu! Portava el compte.

JESUCRIST CRUCIFICAT A "ROMEA"

La parròquia de Sant Agustí, que no ha estat mai de les més ufanoses, haurà de lluitar d'ara endavant amb la competència que li fa el veí "Teatre Català (?) Romea" (nom registrat). Ja estic veient com els ecònoms i comunitats d'ambdues botigues místico-mercantils s'enginyaran per atraure's i prendre's el favor del públic i dels feligresos. Els de l'església de Sant Agustí podran tornar a muntar aquella cèlebre i aparatosa màquina esce-

nogràfica que guarnien anys enrera per Divendres Sant i que simulava el Calvari, amb terratrèmol, llams i trons, i gran orquestra a tot drap. El rector i la Junta d'Obra de Romea, en canvi, podrien obtenir indulgències per als concurrents a les funcions piadoses que celbren o representen i la benedicció apostòlica per als abonats.

Com que totes les competències acaben amb una entesa entre els competidors, no desconfio que amb el temps no s'arribi a una intelligència entre ambdues empreses, repartint-se serveis i repertori, i no cal dir que als de Romea els pertocaria un bon nombre d'enterraments, puix que en això hi tenen la mà trencada, o sinó, que ho diguin les darreres temporades de teatre català que s'hi han perpetrat.

L'èxit indiscutible d'"El divino impaciente" ha contribuït a preparar l'ambient i a guanyar per a la causa de la fe i del monarquisme aquell casalot del carrer de l'Hospital, contami-

nat de catalanisme i democràcia. La concurrència llüida i bien, espanyolista i elegant, alfonsina i ben abillada, que ha omplert cada dia el vell "Romea", semblava aquell devot i aristòcrata auditori que anava al carrer de Casp a escoltar les conferències del Pare Recolons, i per l'abundor de femellam, aquella malaguanyada cort del Pare Estebanell, el "Gall de la Bonanova".

La llavor està sembrada i el terreny ben preparat per a noves performances per l'estil, i per això trobem, molt lògic que després de les divines impaciències del P. Francesc Xavier, i sense esperar la comèdia o la tragèdia que podrien fer els indis de les gestes ignasianas en terres d'Ultramar, s'enceti ara la temporada de representacions de la "Pasión y Muerte de Nuestro Señor Jesucristo", en llengua castellana, naturalment, que fa més fi.

Si abans la "Passió" era quasi l'única manifestació teatral catalana que havia resistit incommovible les esco-

meses de l'assimilació castellanista, és molt oportú que ara, que tenim l'Estatut i l'oficialitat de l'idioma català, es representi la "Passió" en llengua castellana. La "conlleuància" s'ho porta. A més, per aquest mèrit, la companyia de Romea es converteix en una mena de "Compañia de Jesús", i qui sap si amb el temps hom venerarà en els altars a Pius Daví com a èmul de Sant Genís, patró dels comedians.

De moment, els bisbes que abans de la República llançaven uns esfereïdors marramaus d'indignació cada vegada que es posava la "Passió" en escena, ara beneiran amb la mà dreta i esquerra als qui assisteixin a les representacions que tindran lloc a "Romea". Mentrestant, Jesús tornarà a ésser crucificat, per a gaudi i satisfacció dels fariseus. I si hom pengés de bell nou aquell clàssic cartellet que deia: "Tothom a riure a Romea"?

PANICAL

Venint de l'enterrament de la Sardina.

- Però on va aquest torrat amb aquesta bomba?
- La porta perquè vegin que és un bomber.

L'ENTERRAMENT EN CARNESTOLTES

PERTANY A LA BIBLIOTECA DE LES CORTS DE LES ILLES BALEARS

De setze, de setze, de setze el vi el qu és la pobra Lliga s'acaba de mori.

VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

MASCARES

No són pas les que havem vist aquestos dies pels carrers de Barcelona les que ens ocupen avui... Les màscares de les quals volen parlar, van disfressades tot l'any... Ja no es prenen la molèstia de dir-nos allò de: "me conoces?" perquè ja sabem que de tant com les coneixem, ens fan fàstic... Les màscares que avui volem desmascarar, i que es diuen Lerroux, Alba, Abadal Ventosa, Cambó, Royo, Gil Robles, i tots els agraris domesticats, ens fan més fàstic que aquells mamarratxos que surten grollerament pintats, exhibint uns vestits bruts, vells i miserables pels carrers de Barcelona...

Les màscares que avui ens ocupen, no fan ni tan sols riure, ni tampoc llàstima... Són unes màscares a l'estil d'aquella disfressa grotesca que en el carer Migdia, va donar dues punyalades a un home, a qui devia segurament odiar...

Les màscares que avui ens ocupen, també la donaran la punyalada... la donaran a la República, a la qual assassinaran així que puguin...

I si ho fan, ningú més que tots els republicans, en tindrem la culpa.

Massa bo, vol dir babau...

ATRACAMENTS A DOMICILI

Un senyor que es diu Pujol, i que deu ésser sens dubte una bella persona, anava tranquil·lament pels carrers, dilluns passat.

Ja és una imprudència això d'anar avui dia tranquil·lament pels carrers de Barcelona.

Al dit senyor se li acostava un pobre.

—Un centimito que Dios se lo quedarà a deber... li diu el pobre.

El senyor Pujol, no li va donar "un centimito, sinó que magnànim, li féu present de sis ralets.

—No en tinc prou li digué el pobre, —que es veu que amb sis rals no en tenia prou.

—Dons miri, no en porto més — va contestar excusant-se el Sr. Pujol.

Allavors el pobre, bo i prenent-li el rellotge, i una capsà de llumins, li digué:

—No hi fa res. Ara ja tinc paga i senyal. L'acompanyaré fins a casa se-

va, i allà em donarà tot el que tingui.

I el pobre va acompanyar el senyor Pujol a casa d'un amic de l'atraca, a on el pobre ciutadà, el féu detenir. Conclusió:

La caritat és la primera de les virtuts.

A Barcelona encara hi ha qui té sis rals.

La F.A.I. va aprenent polidesa. Ara ja passa a domicili.

Llàstima que la policia no li torni la visita.

NOVES CURTES

Per a salvar la trista situació financera que està travessant Espanya, diu que a partir del 1.er de març els duros tindran 7 pessetes...

Ditxosos d'ells...

Es veu que a Anglaterra, això de la crisi va d'allò més bé... és a dir, en camí de solucionar-se.

Ja no se sent parlar dels *Sin Feiners*, que segurament en català, vol dir sense feina.

Ditxosos d'ells...

Els "FLARES" de Pompeia, continuen resant cada dia el Pare Nostre, a fi que Déu Nostre Senyor, els doni "el pa de cada dia".

Nosaltres, l'havem de guanyar...

Ditxosos d'ells!

L'hora de les esquerres.

—Què quedarà d'aquest molí amb la unió de les esquerres republicanes?

—Doncs... un bunyol de vent.

GENT D'ORDRE

Fa uns quants dies, en una església que no anomenem per a no fer reclams gratuïts, hi va haver un casament.

Un casament de la filla d'un senyor que va estar-se callat durant els temps vergonyosos de la dictadura, i que avui en dia, ja ha estat derrotat en totes les eleccions en què s'ha presentat ell, i el seu partidet.

El promès de la filla del "leader de via estreta" havia entretingut durant deu anys, una noia que no pertanyia per cert a la classe alta, amb unes relacions que prengueren sobtadament fi, deixant la enamorada, piantada i amb un pam de nas.

La noia del pam de nas, va voler esbrinar per quin motiu el seu galan, havia pres una tan fatal determinació (sobretot per a ella), i quan va estar enterada que el seu galan pensava fer una coalició amb la rilla del superhome, va jurar després de posar en va al corrent de la seva situació als pares dels dos promesos, que el dia del casament hi hauria "merdieri", que diuen els italins de dalt.

***

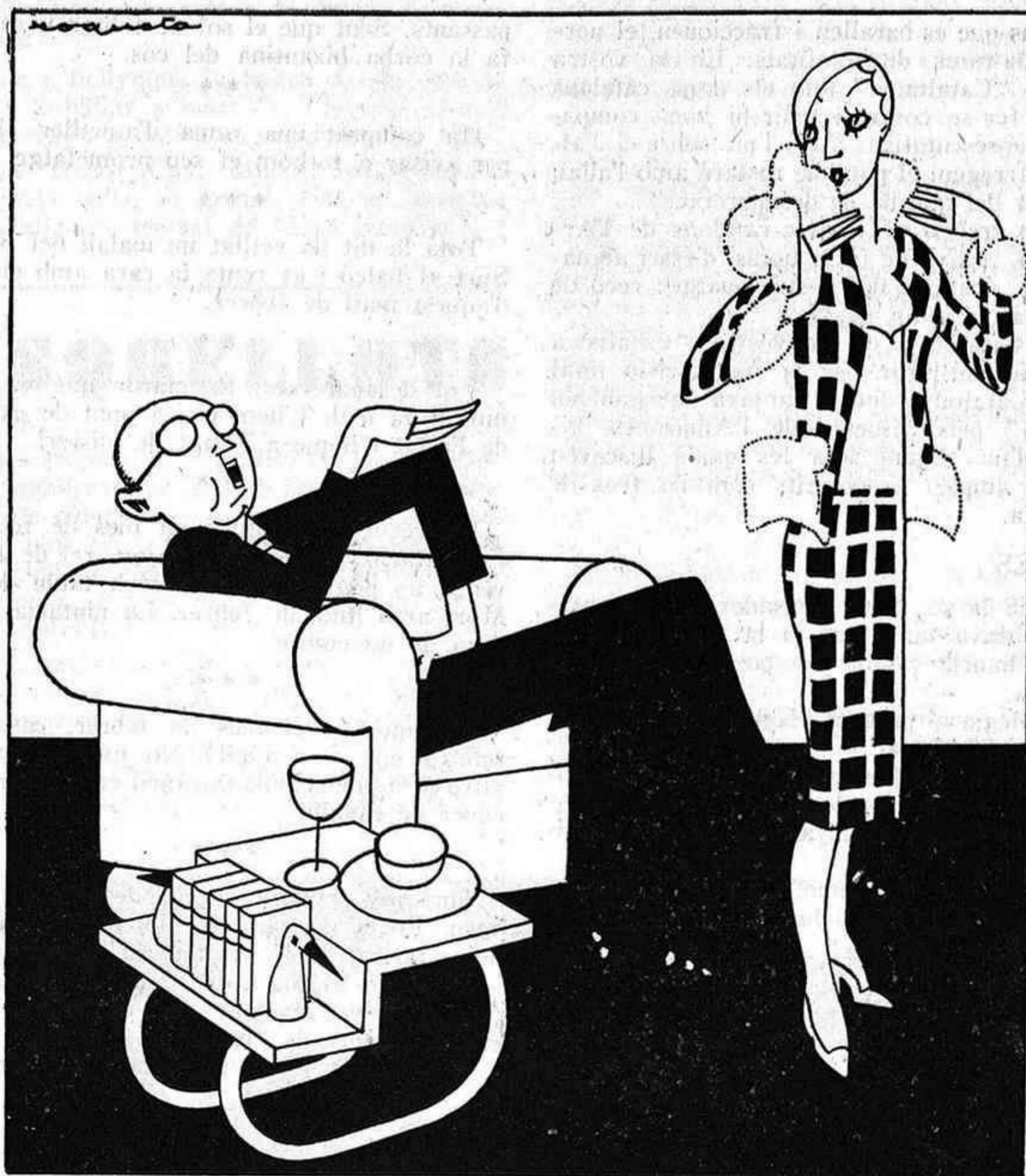
Les famílies dels nuvis, gent d'ordre, moderada, ben pensant, i religiosa, varen decidir celebrar el casament. I a fi de no temptar el diable, sortien un dia de casa seva, tots disfressats amb barbes i bigotis postissos i se'n anaren a una església que hi ha cap allà dalt a Cràcia, a on s'adora un Sant, que fou cornut per la gràcia de Déu, i que cura les hèrnies després d'haver-les operades, i fa rebaixar un gep, als fills, geperuts de dos rovells.

Però ai, mes ai! El Sant que fa miracles, no va poder impedir que les germanes de l'abandonada mosseta, es fessin acompanyar pels respectius promesos que encara no les havien abandonades, i que esperessin la sortida dels recent casats, tots mudats i trempats.

I allavores, fillets meus, començà a ploure sobre el jove matrimoni, un vertader menú vegetarià. Bolets, piñyes, nates, castanyes, galetes, etc., etc., de manera tal, que el nuvi i la núvia, no es varen pas fer retratar com és costum.

El pare de la núvia, en veurer aquella carinyosa recepció, digué tot esverrat a una cèlebre personalitat que feia de testimoni.

—Vols dir que no ha vingut en Rovira i Virgili?

—He de pagar un compte i sols tinc un billet.

¿Tens diners bescanviats?

—Quants en vols?

—Noranta-nou pessetes setenta-cinc cèntims.

Ens ha estranyat molt, que aquesta setmana el Be Negre, no hagi parlat d'aquest fet... Ah, redéu! els jurem que si fóssim l'amo d'aquest diari, els despatxariem tots...

I allavors, se n'haurien d'anar a *La Veu de Catalunya*, que és allà on tard o d'hora han d'anar a parar totes les persones que han tingut una mala conducta.

JARAMAGO LAVADIA

FITXES

ELS TEMPS ACTUALS...

Els temps actuals sembla que tendeixin a voler que l'home es reintegri a la seva petitesa.

Però l'home és entestat i vol afermar el peu sense esguardar el qui aixafa.

Quants dictadors i aprenents de dictador fan pesar avui amb aquell Assurbanipal que tallava els llavis als vençuts i presidia festins de carnatge per fer espessar la set als déus!...

Els déus sempre han tingut set. Però la set dels déus ha amargat i amargarà eternament la fam dels homes.

DES D'AMERICA, CATALUNYA...

Com s'enyora Catalunya en ésser-ne lluny!

Catalans que a l'Argentina féu l'explèndida revista: "Catalunya", jo, com vosaltres, he viscut lluny de la meua terra i sé el terror que, des de la llunyania, es posa a les coses catalanes.

La vostra revista és com una llar on hi apleguen l'essencial català, les nostres coses belles: paisatges, monuments, poetes, escriptors, artistes, el que és etern, un bon xic desenganxat de la fragilitat esquerdada de la política de fracció i amb una directiva política ferma i fecunda: l'engrandiment de Catalunya.

Fullejant les planes de la vostra revista, catalans de l'Argentina, encara m'ha punvit l'enyor que m'endogalà en els anys que vaig escampar pel món, lluny de la pàtria. Però — per què no confessar-ho? — també he sentit una partícula d'enveja: aleshores veia les coses de casa amb una claredat absoluta i vivificant. Com és de pur tot! Catalunya i catalans, obrers absoluts d'un renaixement patri.

Avui...

Avui vosaltres recordeu, i jo i d'altres maldem per a oblidar, la realitat catalana i l'anhel de perfecció que assenyallem als

catalans que es barallen i fraccionen, el nostre panorama de totalitats. En la vostra revista "Catalunya" tots els noms catalans poden fer-se costat i tenir-hi bona companyia representativa. Ací, l'un sobre a l'altre i barregem el poc que restarà amb l'allau udolant del que ha de desaparèixer.

Quin treball el vostre, catalans de l'Argentina, treball de fixar noms, d'ésser aigua-cristall, apartats de nostre onatge: recó de serenitat, d'amor, de fé.

La Catalunya de la vostra "Catalunya" m'ha fet sospirar per la meua visió total d'una Catalunya que jo cantava navegant en "bonjo" pels afluents de l'Amazones, aigües d'un gegant sota les quals lliscaven peixos amples i acolorits com un tros de bandera.

DADES

Tenia la veu d'un encisador de sargantanes. Posava tant sucre a la tassa del cafè que li hauria valgut més posar el cafè a la sucrera.

No llegia ni premsa. Esguardava les fotografies d'"Ahora".

Tenia la flonjor de la part baixa de l'orella i de les pells de conill.

Havia tingut la lunyana vocació de fabricar arpes.

Per què aquest home, de sobte i afanyosament, s'ha inscrit a les "F.E.?"

INSTANTANIES D'UN DIA DE FEBRER AMB SOL

Un urbà. Fa anar el regulador del trànsit amb mà segura. I riu sol, oblidant els

passants. Sent que el sol de febrer li escalfa la corba bizantina del cos.

***

Ha comprat una rama d'ametller florit per avisar a tothom el seu prometatge.

***

Tota la nit ha vetllat un malalt del tifus. Surt al balcó i es renta la cara amb el sol d'aquest matí de febrer.

***

Vol desaparèixer. La claror que va venint li fa mal. L'hem vist a punt de passar de l'estat d'home a l'estat de misteri.

***

Un record d'Avignon en mes de febrer. Constatació que René d'Anjou, rei de Provença no pogué pintar la seva taula de la Mort amb llum de febrer. La pintaria amb llum de novembre.

***

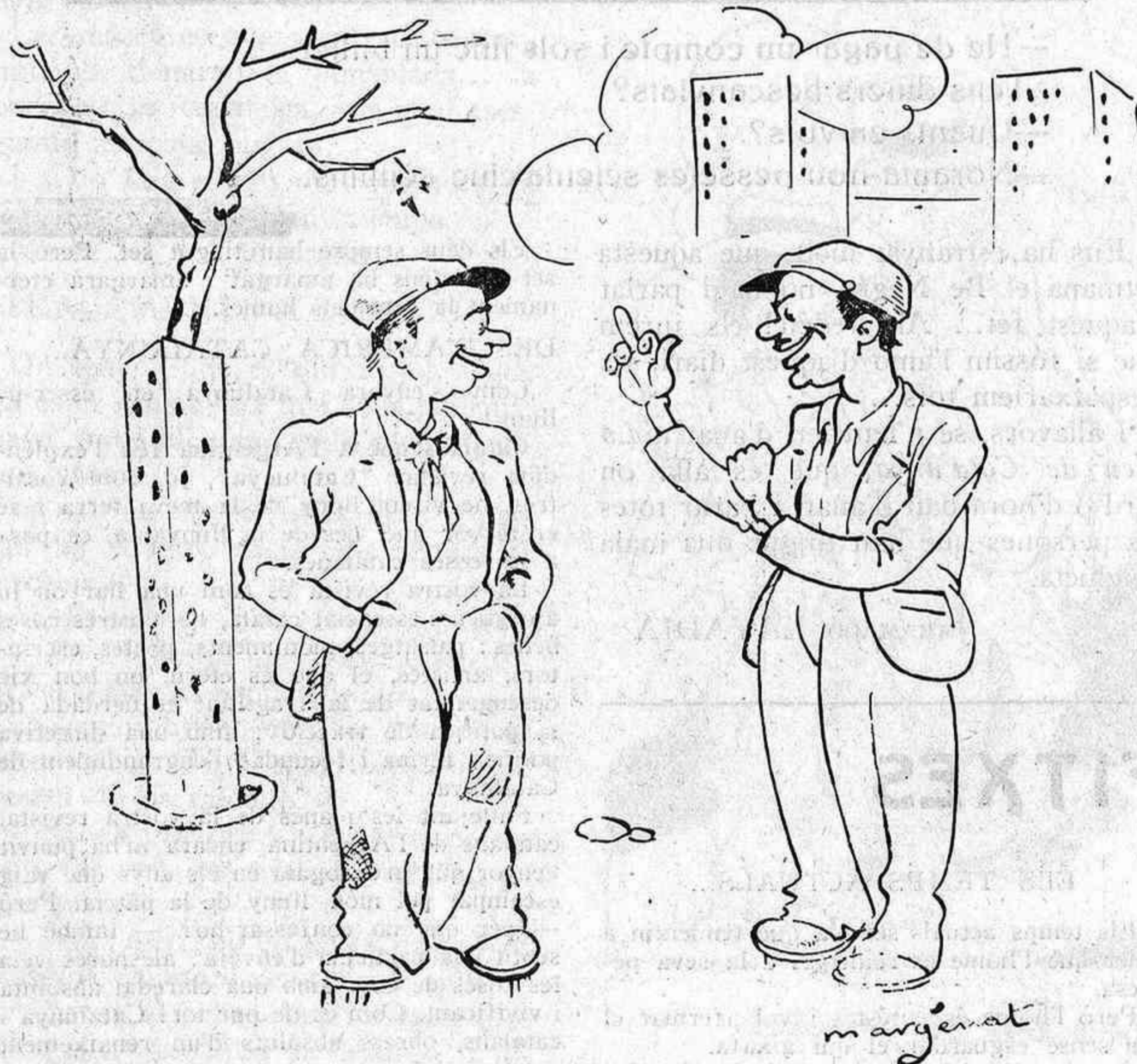
Per què en el mes de febrer, casar-se sembla una cosa fàcil? No més hi ha un altre cosa que sembla tan fàcil com casar-se: caure de cavall!

***

Surt per primera vegada després de l'hivern. Porta un ram de violetes a la mà i deixa un rastre de perfumeria vehement.

El dia no arriba a dissimular-li, però, que de petita va guanyar cinc-centes pessetes en un concurs de "bebés".

RAMON VINYES

Davant del gest que fan els feixistes aixecant el braç, nosaltres els contestem amb aquest altre.

Noticiari Mundial

Ullastret, 15.—Han estat imposades peyores de cinquanta pessetes per excés de velocitat a diversos funcionaris municipals, els quals, aprofitant que la Guàrdia Urbana és a signar les llistes, s'entretenen cada matí, a l'hora d'entrar a les oficines a fer verdaderes curses pedestres en els llocs de més densitat circulatòria, sense tenir el més elemental respecte als ulls de poll de les magnífiques matrones que p'àcidament s'adreçen al mercat per enterar-se del preu dels queviures.

Odena, 15.—Degut a certes maniobres dels elements anarquistes, la Junta de Pessebristes d'aquesta vila, obre un nou concurs de pessebres, el termini del qual finirà irremissiblement el dia 14 d'abril, aniversari de la segona República.

Masquefa, 15.—Després de 29 anys de festejar, ha caigut vencent al cambril de Notra Dona del Miracle, i ha donat el Sí, amb veu angelical, l'impertèrrit i il·lustre conreador dels nostres camps, senyor Altafulla. Assistiren a la cerimònia, ultra la núvia, diferents personalitats agrícoles i ramaderes.

Tot això, no tindria cap importància, si no fos que el senyor Altafulla era ja vidu, i que abans de cometre el seu anterior matrimoni havia ja obtingut un bonic rècord festejant 27 anys consecutivament.

La població masculina sent una profunda simpatia pel tremp i resistència de tan condescendent ciutadà.

Cantalops, 15.—Abm gran concurrència de forasters i amb un temps esplèndid, segueix el torneig internacional de tuti. Aquest matí s'han disputat la copa de l'Ajuntament els juniors Joe Serrapinyana, conegut pel Pepys, campió local, i Billy Drinkwater, campió de les illes Fitgi, qui ha infligit tres tutis de reis, en set minuts, trenta-dos segons al seu adversari Billy, campió mundial.

Joe Serrapinyana té actualment quatre anys i mig i s'està entrenant pel campionat mundial de tresillo.

Mongat.—El culte literat Pau Riudeviltles ha ofrenat, al Batlle d'aquesta vila, el seu primer llibre, pulcrament editat en paper japò, titulat "Guia del carrers i places de Mongat".

Hom assegura que, dins aquest gènere literari, és l'única obra que es concix posada en heudecasillabs.

Picamoixons, 15.—Segueixen projectant-se en tots els cinemes d'aquesta capital revistes mundials en què apareixen, com a fet sensacional, parades feixistes i nazistes.

Segons se'ns comunica, la casa editora d'aquestes xiroies pel·lícules està subvencionada per "Palangres Espanolas".

Teló Enlaire

NOVES. ES DIU...

Que al Teatre Victòria anuncien "La Victòria d'un Coronel Català".

Que es tracta de la mateixa obra que havia anunciat el Teatre Espanyol; que algun empresari ha flairat que "amb això" s'hi poden fer diners; i que una bandera catalana,—com tantes altres vegades—, topa

la mercaderia. Rieu-vos d'allò del monument!

Que es van apropant les diades de "La Pasión de Nuestro Señor Jesucristo", posada en escena pels distingits comerciants Daví, Buigas i Companyia, ex-puntals "del Teatre Català".

Que la gentil cançonetista Assumpció Balcells s'ha ofert per cooperar en el que es faci a favor de Pep Marquès.

Que insistim en la insinuació que feiem als Poders Públics respecte als artistes de varietats.

Que trusts estrangers nodreixen de pel·lícules mediocres gairebé la totalitat de 'es nostres sales despectacles.

Que el diner de casa fuig cap a l'estranger, en aquests temps de nacionalismes tancats.

Que arreu del món es preocupen de la sort dels artistes propis.

Que els nostres artistes de varietats passen una temporada angoixosa.

Que Pep Marquès i altres—ben populars i amb públic propi—, senten agudament l'excés de programa pel·licular de fora. Insistim!

Que es també urgent concertar un pla de defensa entre actors del Teatre Català i autors. Seria hora d'intentar una acció conjunta. No esperem massa que ens portin fet el que nosaltres hauríem de fer?

Que s'ha d'iniciar una campanya intensa contra el "gènere Madrid", imposat a Barcelona.

Que els espectacles barcelonins de Teatre fan llàstima i fàstic.

Que, com bona nova digna d'aquesta capital, podem anunciar la vinguda d'una companyia anglesa a la "Sala Stúdiu". Porta un repertori interessant. La dirigeix Edward Stirlin.

Que podem donar altra nova esperança-dora. La "Secció de Teatre" de l'"Ateneu Polytèchnicum" donarà la seva primera representació teatral el dia 24 del corrent, a les 10 de la nit, a la Sa'a Capsir.

Que es posarà en escena la sàtira de Bernard Shaw: "L'Home i les Armes", adaptada al català per Carles Capdevila.

Que dirigirà aquesta obra l'Enric Giménez, el nostre gran actor i director.

Que el dia 11 de març la companyia Pujol-Fornaguera, estrenarà l'obra de Lluís Elies: "Madamme".

Que en Vallejo i La Argentinista roden els nostres teatres. que poca memòria tenim! Quin perdó tan ample estenem. Dos artistes de pregona mediocritat!

Que "Associació de Teatre Selecte" farà sortir a les darreries del present mes de febrer una revista de teatre. Es rotularà: "T. S."

Que en el "Butlletí de la Federació Catalana de Societats de Teatre Amateur" hi t'obem aquest precepte: "E's parlaments monologant és una qüestió que cal desterrar de la nostra escena puig que dintre la vida veiem pas gaire sovint que un hom amb els cinc sentits es lliuri a fer-se preguntes amb veu alta". Oh, meravellosos monòlegs de les obres de Shakespeare! No ens diem, a nosaltres mateixos, el més pregona? Com

desenvolupar una escena de dubtes de consciència?

Que a l'Olympia ja ballen. I que aquesta faisó de ballar a mort és: "la màs grande competición artística y deportiva del año".

Que aquest Cav. Muccio, organitzador d'aquests balls, és genial. Ens ho assegura la crònica teatral de "Las Noticias".

ESQUELLOTS

Dies passats, el "Butlletí de la Generalitat" publicava un Decret assignant la quantitat de cinquanta pessetes per sessió al representant de la Generalitat que assistís a les reunions del Comitè de Seguretat de Catalunya. Aquest decret el signava el senyor Selves.

El representant, del qual es tracta, és el propi senyor Selves. Aquest en rebre els informadors de la Conselleria de Governació els va dir: —"Per a tractar del traspàs definitiu de l'Ordre Públic el Comitè de la Junta Permanent de la Seguretat de Ca-

talunya s'haurà de reunir molt sovint. A Catalunya es treballa".

Es treballa, i es cobra, veritat senyor Selves?

Una vegada els uns i altre vegada els altres.

Qui s'oposà a la radiació d'un discurs d'en Gil Robles fou el poble. Es sabotjà la línia de l'instal·lació de Sevilla

Tampoc es pogué radiar el discurs que el prop passat diumenge pronuncià a Madrid Manuel Azaña.

Però aquesta vegada el sabotjador no fou el poble, que ho diguin els que fan rotllo en el govern del "Republico", don Ale.

El President de la Comissió de Circulació del nostre Ajuntament s'ha pronunciat en diferents discursos enemic irreconciliable dels tramvies urbans. Preconitza la seva retirada de circulació.

La qual cosa que ha fet que males llengües diguin que si els extremistes cremen tramvies es del que simpatitzen amb les campanyes del senyor Vachier.

—Ahir vaig trobar en Garcia, i em va dir poca vergonya, brètol, traïdor.

—I amb que es recolzava per dir això?

—Amb una vara de freixe moll grossa.

Hi ha un "Comisario-Jefe" a la Comissaria d'Ordre Públic del qual s'ha dit que acostuma a confondre les "Meretrices", amb les "Peixeres".

El que hom pot assegurar és que l'altre dia va cridar un subordinat i va manar que li fes una "distància" (textual).

El funcionari no el va entendre Fou aleshores quan el "Comisario" molt seriós, el va reprendre i li va dir:

—"Hombre, parece usted "elfebeto". Le he dicho una "distància" en un pliego de papel de barba."

No sabem que va pensar el subordinat del "elfebetismo" amb estrelles!

Plaça de la República. Les nou del matí. Gent, molta gent, que arriba amb taxi i entra a correueta a la Casa Gran. Són els empleats municipals que, des de fa pocs dies, tenen l'obligació d'anar al treball, i d'anar-hi a l'hora, per obra i "gràcia" del Conseller senyor Masip.

Podem assegurar que els taxistes pensen fer un homenatge al esmentat Conseller.

Es llàstima però que els peixos grossos siguin pocs. Els de sous petits—el més—, no poden pas anar amb taxi.

DOCTOR MORA - Vies Urinaries
Sífilis, Impotencia.
Plaça Universitat, 1-De 10 a 1 i de 4 a 8

Molts industrials aprofiten la rua de Carnaval per a fer propaganda dels seus productes. Això no ens sembla gens malament.

Però el que sí ens sembla malament es que els encarregats d'aquesta propaganda—convenientment disfressats dalt d'un camió guarnit més o menys artísticament—ja consisteixi en croms, mostres, caramels, etc., ho converteixin en projectils i apedreguin els pacífics espectadors.

Creim que aquesta salvatjada—que ve repetit-se cada any— s'hauria de castigar.

A l'Ajuntament segueix amb èxit la carera dels petits empleats.

Ja està bé, però cal també pensar—i aquests són els vertaderament importants— en els alts empleats.

La llei ha d'ésser igual per tots.

A Olímpia ha començat un nou campionat mundial de ball.

Es un espectacle ximple i salvatge. Però com els ximplers i els salvatges abunden, deu ésser un negoci. Fa bé l'empresari explotant-lo.

A la rua ha cridat l'atenció un cotxe en el qual uns joves passejaven un ase.

Qui devia voler ésser l'ase?

L'Associació d'Obrers en atur forçós a Catalunya, en la qual figuren inscrits mil doscents afiliats, ha protestat de l'abandó

de les Autoritats davant el problema de la crisi.

Potser sí que ja fora hora que s'acabessin els banquets—que no fan cap gràcia als que no poden menjar—els homenatges i les moixigangues.

Potser sí que ja fora hora d'anar per feina.

L'altre dia moltes parets dels llocs més centrals de la ciutat aparegueren empastifades amb inscripcions de caire feixista.

La facècia no té cap importància, però pel nom de l'ordre públic a Catalunya convidria que no es repetís i que els empastifadors quedessin escarmentats.

Els que llegireu cada dia en la premsa de Barcelona: "Avui ha estat robat un auto..."

Això si no llegiu que n'han robat dos. Això ens estranya, la veritat: no es pas una cosa tan petita un auto, no te'l pots pas posar a la butxaca!

A Reus volen convertir el Raval alt de Jesús en el Raval de Pau Iglésias.

Heus ací una lliçó aprofitable: a Barcelona abunden massa els carrers amb noms de sants.

"La guardia civil intervino, haciendo disparos al aire. Resultó con una herida gravísima en un ojo el obrero José Horta." Si no arriben a tirar a l'aire!

HOMBRES DEBILES

Impotents, mancats de vigor sexual, etc

Tabletas de vida GRAFF.

(A América HERCULINA) retornen la virilitat a l'home esgotat.

De venda a farmàcies i centres d'específics
Gratuitament enviarem faciele interessant
DEMANEU-LO A

LABORATORI «GRAFF»

Apartat, 415 VALENCIA

GRAFF

J. A. F.

Rda. Universitat, 17, 1er

L'organització més important d'Espanya
200 SUCURSALS

Trajos a terminis
Condicions favorables
Portant la roba,
fem confeccions
a 50 pessetes

Informacions, 13845
Telèfons { Crèdits i Hechures, 13569
Tallers, 12426

Rda. Universitat, 17, 1er

Imp. Parlament, 52 - Tel. 34478

CLINICA GALLEGGO

Vies urinaries-Matriu-Sífilis-Impotencia-Diaterna-Raigs X

Director: Doctor J. RIU

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

18 Nou de la rambla, 18
Diumenges, de 10 a 1

LA REGLA

PERLAS "FEMI"

Marvellós producció de la ciència moderna
d'acció segura, sense perjudicar la salut

De venda: Doctor Andreu, Segalà, Vicenç Ferrer i farmàcies

SUSPESA,
TORNA RAPIDAMENT
I SENSE PERILL AMB

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall
pròpies del ram perruquer.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i
ajustament de navalles i màquines barberes.

Libret er 8, 9 (prop de la Plaça la República)

BARCELONA

HOTEL MEUBLÉ EL RECREO

'CASA MASQUEFA'

Esmerat servei en habitacions de
3, 4, 5, 6 i 10 pessetes. Amb servei
d'aigua corrent freda i calenta.

Es lloga servei per a banquets.

R. de Sant, Antoni, 8

Príncep de Viana, 3

Telèfon 12665

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats

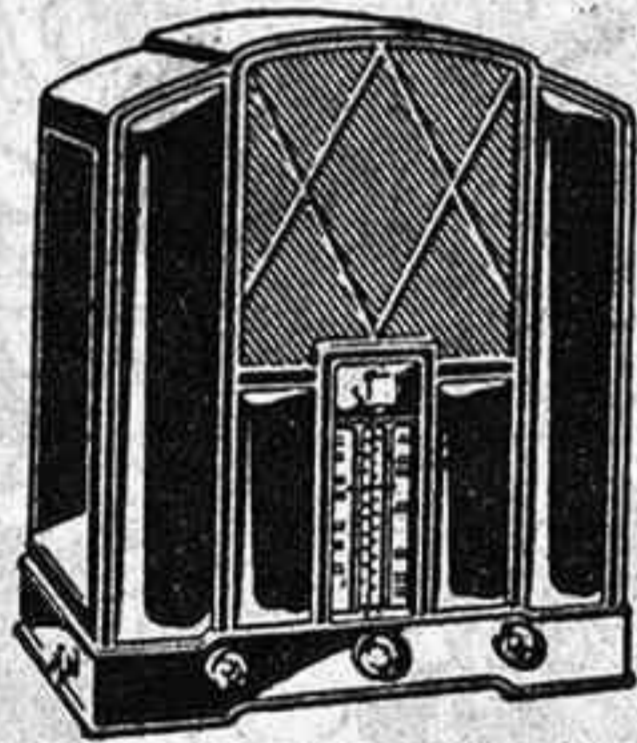
DETALLS PER PROGRAMES

LA BONA SOMBRA

Ball Continu tots els dies

de 6 a 9 i de 11 a 4 amenitzats per

DUES ORQUESTRES

Comptat

Plaços

DARRERES NOVETATS

Aparells de Radio

PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

AMB PLANXES DAURADES
PER A REL·LIGAR
Tapes
LESQUELLA DE LA TORRATXA
TAPES SOLES. . . . . 5' - ptes.
TAPES I REL·LIGAT. . . . . 8'50 »

APOPLEXIA

(Feridura)

PARALI - ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties de-
rivades d'una defectuosa
circulació de la sang, les
evita i guareix l'antic es-

pecific vegetal i completament inofensiu.

ANTIAPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

ANUNCIEU

— A —

L'Esquella

de la

Torraxa

Hotel M. Trovador

Trovador. 36 :: Tel 53965

Excel·lents habitacions
amb tot el confort modern

Situat entre els carrers Prima-
vera i Pare Claret, al peu dels
autoòmnibus Roca.

STAMBUL - DANCING

(Estil Gran Casino)

Avinguda Francesc Layret, 106

Des de les 11 de la nit a 4 matí. Dissabtes
dies festius, de 6 a 9.
Grandios programa internacional de grans
atraccions.

Quartet líric-còmic:

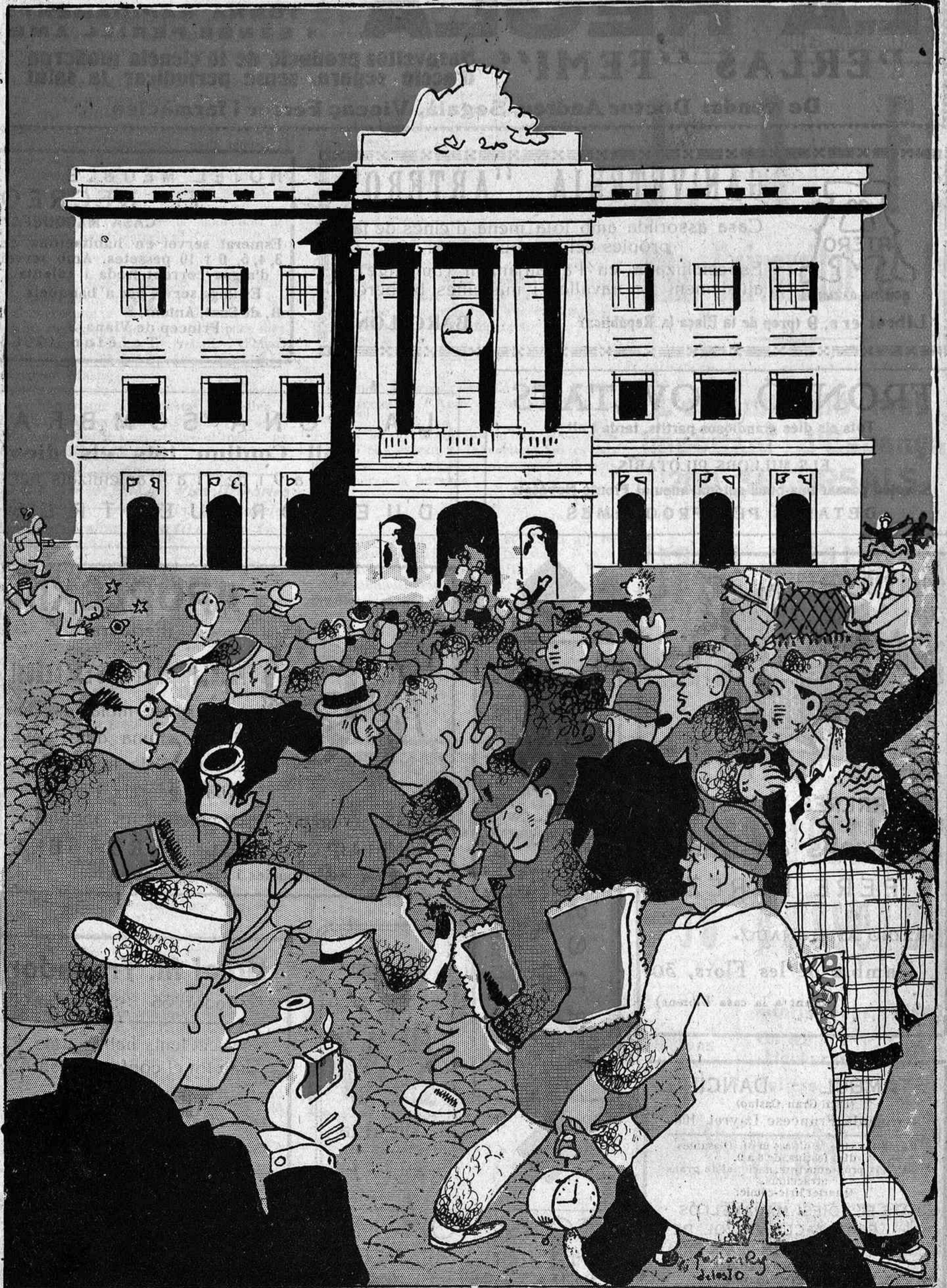
TOTS ELS DIES, MARAVELLÓS
ESPECTACLE FRIVOL DE
LLUM I ALEGRIA

Orquestra típica argentina
Melodíen Orchestra.

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL : Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7 : Festius de 11 a 1 : TALLERS, 29, entresol

NOTA DE FA POCOS DIES

Cursa de peatons que cada dia es veu a la Plaça de la República a les nou del matí